

Пропаганда і збройний конфлікт Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (магістерський)</i>
Галузь знань	<i>05 Соціальні та поведінкові науки</i>
Спеціальність	<i>054 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Аналітика соціальних даних</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна(денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>2курс, 3 семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>5 кред. ЄКТС/150 годин</i> <i>лекції 18 год., практичні заняття 36 год., самостійна робота 96 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Екзамен, МКР</i>
Розклад занять	<i>http://roz.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>к.політ.н., доц. Багінський Андрій Владиславович</i> <i>+38 097 390 81 05</i> <i>andrei.baginsky@gmail.com</i>
Розміщення курсу	<i>Електронний ресурс «Кампус КПІ» https://ecampus.kpi.ua/</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Завдяки засвоєнню змісту дисципліни студенти матимуть навички різноаспектного аналізу пропаганди в умовах збройних конфліктів. Викладач надаватиме комплексний огляд сутності політичної пропаганди та її типів, висвітлюватиме різницю між пропагандою, PR та рекламою. На заняттях будуть розглянуті історичні етапи становлення пропаганди, а також виокремлені характеристики кожного з них. Викладач розкриє різницю між збройними конфліктами міжнародного і неміжнародного характерів, а також надасть інструменти кваліфікації конфліктів у відповідності до міжнародного права. У процесі вивчення курсу буде приділено увагу конкретним кейсам збройних конфліктів та їх аналізу. Також будуть розглянуті універсальні й специфічні методи пропаганди та проблема їх теоретичного узагальнення. Викладач звернеться до можливостей застосування лінійних і нелінійних моделей комунікації до аналізу пропаганди. Під час вивчення дисципліни будуть представлені трансформації пропаганди як явища в умовах сучасності, а також окреслена роль медіа у збройних конфліктах. Для комплексного вивчення дисципліни окремо буде висвітлено питання особливостей використання пропаганди воюючими сторонами в умовах збройного протистояння.

Знання отримані студентами в межах курсу «Пропаганда і збройний конфлікт» можуть використовуватися в практичній діяльності при аналізі сучасних міжнародно-політичних процесів, а також під час вивчення спеціалізованих дисциплін.

Метою дисципліни «Пропаганда і збройний конфлікт» є:

- сформуванати у студентів систему наукових знань щодо пропаганди і збройних конфліктів через історичну ретроспективу і сучасну практику;
- розвинути здатність експертного оцінювання і аналізу пропагандистських процесів в умовах збройних конфліктів.

Після засвоєння дисципліни мають продемонструвати такі результати навчання:

Знання:

- специфіки пропаганди та її видів
- історичних етапів розвитку пропаганди
- збройних конфліктів міжнародного і неміжнародного характерів
- методів політичної пропаганди
- комунікативних моделей пропаганди
- сучасних трансформацій пропаганди
- ролі медіа у збройних конфліктах
- пропаганди як методу ескалації збройних конфліктів

Уміння:

- визначати специфіку пропаганди та відмежовувати її від інших комунікативних технологій;
- виокремлювати особливості кожного з історичних етапів розвитку пропаганди;
- співставляти і кваліфікувати збройні конфлікти міжнародного і неміжнародного характерів;
- ідентифікувати різні методи політичної пропаганди;
- окреслювати особливості лінійних і нелінійних моделей комунікації при аналізі пропаганди;
- досліджувати трансформації пропаганди на сучасному етапі;
- оцінювати роль медіа у збройних конфліктах;
- прогнозувати хвилі ескалації збройних конфліктів в умовах системного використання політичної пропаганди.

Згідно з освітньо-науковою програмою, засвоєння дисципліни сприяє підсилению таких компетенцій та програмних результатів навчання:

- ЗК 01 - Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 06 - Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ФК 01 - Здатність аналізувати соціальні явища і процеси.
- ФК 02 - Здатність виявляти, діагностувати та інтерпретувати соціальні проблеми українського суспільства та світової спільноти.
- ФК 06 - Здатність дотримуватися у своїй діяльності норм професійної етики соціолога та керуватися загальнолюдськими цінностями.
- ПРН 09 - Планувати і виконувати наукові дослідження у сфері соціології, аналізувати результати, обґрунтовувати висновки.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Дана дисципліна розвиває компетентності, здобуті в межах нормативних дисциплін «Вступ до аналітичної соціології», «Теорії соціальної поведінки в сучасній соціології», «Виконання магістерської дисертації».

3. Зміст навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин			
	Всього :	у тому числі:		
		Лекції	Практичні	СРС
1	2	3	4	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОПАГАНДИ ТА ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ				
Тема 1.1. Сутність пропаганди та її види	12	2	4	6
Тема 1.2. Історичні етапи розвитку пропаганди	14	2	4	8
Тема 1.3. Збройні конфлікти міжнародного характеру	14	2	4	8
Тема 1.4. Збройні конфлікти неміжнародного характеру	11	2	4	6
Разом за розділом 1	52	8	16	28
РОЗДІЛ 2. МОДЕЛІ, МЕТОДИ ТА ПРОЦЕСИ ПРОПАГАНДИ У ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТАХ				
Тема 2.1. Методи політичної пропаганди	14	2	4	8
Тема 2.2. Комунікативні моделі пропаганди	14	2	4	8
Тема 2.3. Сучасна трансформація пропаганди	12	2	4	6
Тема 2.4. Роль медіа у збройних конфліктах	12	2	4	6
Тема 2.5. Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів	12	2	2	6
Контрольні заходи - МКР	6		2	4
Разом за розділом 2	68	10	20	38
Екзамен	30			30
Всього годин:	150	18	36	96

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях та семінарах, а також ознайомитись з:

4.1 Базова література

1. Воєнні конфлікти другої половини ХХ століття : зб. наук. ст. / Ін-т історії НАН України, Нац. акад. оборони України, Укр. ін-т воєн. історії ; ред. С. В. Кульчицький. – К. : Ін-т історії України НАНУ, 2004. – 100 с.
2. Гончарук-Чолач Т.В. , Джугла Н.В. Теорія та практика політичної пропаганди: підручник. - К: Видавництво Ліра-К, 2020. - 254 с.
3. Дяченко В. І. Міжнародне гуманітарне право: філософсько-правова доктрина регулювання збройних конфліктів – К.: КВГІ, 1998. – 103 с.
4. Леонтьєва Л.Є. Пропаганда як інформаційно-психологічний складник політичних процесів. – К.; Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 2004. – 298 с.
5. Колесніков В. О. Розвиток поглядів на підготовку та проведення спеціальних операцій у збройних конфліктах / В. О. Колесніков, А. М. Кривошеєв. – 2-ге вид., доп. – Суми : Мрія-1, 2004. – 278 с.

4.2 Допоміжна література:

1. Johnson-Cartee K.S. Strategic Political Communication: Rethinking Influence, Persuasion, and Propaganda. – Lanham: Rowman&Littlefield, 2004. – 229 p.
2. Jowett G., O'Donnell V. Propaganda & persuasion. O'Donnell. 5th ed. Thousand Oaks, Calif.: SAGE, 2012. – 432 p.

3. Marlin R. Propaganda and the Ethics of Persuasion. – Peterborough, Ont. and Orchard Park, New York: Broadview Press, 2002. – 328 p.
4. Історія війн і збройних конфліктів в Україні : енциклопед. довід. / авт.-упоряд. О. І. Гуржій [та ін.]. – К. : Вид-во гуманіт. літ., 2004. – 520 с.
5. Крос К. Політична комунікація і висвітлення новин у демократичних суспільствах: Перспективи конкуренції / К. Крос, Р. Гакет; [пер. з англ. Р. Ткачук]. – К.: Основи, 2000. – 142 с.
6. Локальні війни та збройні конфлікти другої половини ХХ століття (історико-філософський аспект) : монографія / О. І. Гуржій, С. П. Мосов, В. Д. Макаров [та ін.]. – Київ : Знання України, 2006. – 356 с.
7. Мандрагеля В. А. Причини та характер воєн (збройних конфліктів): філософсько-соціологічний аналіз / Нац. акад. оборони України, Ін-т вищої освіти АПН України. – Київ : [б. в.], 2003. – 570 с.
8. Москаленко А.З. Основи масово-інформаційної діяльності. – К.: Правда Ярославичів, 1999. – 634 с.
9. Перепелиця Г. М. Конфлікти в посткомуністичній Європі : монографія / Г. М. Перепелиця ; Нац. ін-т стратег. дослідж. – Київ : Фоліант, 2003. – 430 с.
10. Перепелиця Г.М. Генезис конфліктів на посткомуністичному просторі Європи / Г. М. Перепелиця. – К.: Стилос - ПЦ «Фоліант», 2003. – 256 с.
11. Телелим В. М. Досвід створення та застосування угруповань військ (сил) у локальних війнах і збройних конфліктах другої половини ХХ та на початку ХХІ століття : монографія / В. М. Телелим, О. М. Загорка, В. В. Стрижевський ; Нац. ун-т оборони України, Каф. Сухопут. військ. – Київ : НУОУ, 2012. – 336 с.
12. Яковлева Н.І. Комунікативний аспект політичної пропаганди// Гілея. – 2008. – № 16. – С. 181-188.
13. Яковлева Н.І. Особливості розуміння сучасної політичної пропаганди // Політологічний вісник: [зб-к наук. праць]. – 2009. – Вип. 44. – С. 308-318.

4.3 Інформаційні ресурси

1. <http://www.socio-journal.kpi.kiev.ua/> - Вісник КПІ ім. Ігоря Сікорського. Соціологія. Політологія. Право.
3. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.
3. <https://prometheus.org.ua/>. Найкращі онлайн-курси України та світу.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

5.1. Лекційні заняття

Назва теми заняття та перелік основних питань
<p>Лекція 1. Тема: Сутність пропаганди та її види</p> <p>Основні питання: Підходи до визначення пропаганди. Маніпулятивний та інформаційний аспекти пропаганди. Взаємозв'язок пропаганди й ідеології. Розмежування пропаганди, PR та реклами. Робота зі стереотипами, переконаннями і установками громадян у пропагандистському дискурсі. Конфліктний потенціал пропаганди.</p> <p>СРС: Оцінити можливості обмеження впливу пропаганди на свідомість громадян. Сформулювати причини негативної оцінки феномену пропаганди у суспільстві.</p>
<p>Лекція 2. Тема: Історичні етапи розвитку пропаганди</p> <p>Основні питання: Теоретичне осмислення явища «пропаганда». Розвиток пропаганди як способу масової комунікації. ХVІІ - початку ХХ століття – період закладення підвалин пропагандистських практик. 1914-1945 рр. – етап системного застосування пропаганди. Пропагандистське протистояння нацистської і комуністичної ідеологій у період Другої світової війни. 1945 – початок 1980-х років – етап аналізу значення пропаганди у політичних процесах та спроб управління. 1980-ті роки – по теперішній час –</p>

<p>період радикальної трансформації пропаганди.</p> <p>СРС: Окреслити механізми удосконалення пропагандистських практик у історичному аспекті. Виявити причини актуальності існування пропагандистських практик на сучасному етапі.</p>
<p>Лекція 3. Тема: Збройні конфлікти міжнародного характеру</p> <p>Основні питання: Співвідношення понять «збройний конфлікт» і «війна». Воєнні і збройні конфлікти. Національні інтереси держави. Конфліктний потенціал міжнародних відносин. Визначення кваліфікації збройного конфлікту. Політична мобілізація. Територіальна експансія. Збройна ескалація. Перемовини про припинення вогню. Женевські конвенції (1949 р.).</p> <p>СРС: Визначити сучасні тенденції щодо характеру і інтенсивності протікання збройних конфліктів міжнародного характеру. Оцінити вплив регіональних збройних конфліктів на стан міжнародних відносин.</p>
<p>Лекція 4. Тема: Збройні конфлікти неміжнародного характеру</p> <p>Основні питання: Міжетнічні і міжконфесійні відносини як чинник ескалації збройних конфліктів неміжнародного характеру. Політична напруга в державі і поляризованість суспільства. Особливості державних переворотів. Роль армії у державних переворотах. Громадянська війна. Незаконні збройні формування і центральний уряд. Легітимізація повстанців. Сепаратизм і право народів на самовизначення. Екстремізм: сутність і характеристика.</p> <p>СРС: Виявити можливості попередження початку громадянських війн з боку центральної влади. Оцінити наслідки реалізації державних переворотів на розвиток країни.</p>
<p>Лекція 5. Тема: Методи політичної пропаганди</p> <p>Основні питання: Універсальні методи пропаганди (спрощення, замовчування, витіснення). Вигаданий факт. Пряме і непряме коментування. Двостороння аргументація. Напівправа й інсинуація. Інформаційне дроблення і перевантаження. Інформаційно-пропагандистська індукція. Семантичне маніпулювання. Політичний евфемізм. Дифамація.</p> <p>СРС: Навести кейси практичного застосування методів пропаганди в інформаційному полі України. Визначити найбільш ефективні методи пропаганди на сучасному етапі.</p>
<p>Лекція 6. Тема: Комунікативні моделі пропаганди</p> <p>Основні питання: Застосування лінійних і нелінійних моделей комунікації для аналізу політичної пропаганди. Проектування схеми комунікативного акту Г. Лассуелла на пропагандистський акт. Застосування трансакційної моделі Т. Ньюкомба до пропагандистського процесу. Можливості структурного аналізу пропаганди за Г. Джоветт і В. О'Донелл.</p> <p>СРС: Проаналізувати певний пропагандистський акт за лінійною та нелінійною моделями комунікації. Окреслити ризики виникнення нового значення повідомлення в процесі комунікації для досягнення пропагандистських цілей.</p>
<p>Лекція 7. Тема: Сучасна трансформація пропаганди</p> <p>Основні питання: Нові технічні засоби розповсюдження інформації. Вплив плюралізму політичних поглядів на зміну характеру пропаганди. Нестатусні суб'єкти пропаганди в епоху інформаційного суспільства. Альтернативні джерела інформації - паралельні пропагандистські потоки. Неефективність контрпропаганди в епоху постправди.</p> <p>СРС: Назвати причини трансформації пропаганди на сучасному етапі. Оцінити можливості викорінення даного феномену з суспільного життя.</p>
<p>Лекція 8. Тема: Роль медіа у збройних конфліктах</p> <p>Основні питання: ЗМІ як інструмент сторін збройного конфлікту. Пропагандистський потенціал редакційної політики медіа. Сенсаційність новин як спосіб маніпулювання свідомістю громадян. Соціальні мережі - ефективні майданчики мобілізації сторін конфлікту. Інфо-етика журналістів під час висвітлення подій збройного протистояння. Захист інформаційних ресурсів держави у збройному протистоянні.</p>

СРС: Окреслити можливості формування світоглядних позицій громадян воюючих сторін через інформаційні телеканали. Визначити історичну роль радіо у ХХ столітті під час збройних конфліктів.

Лекція 9. Тема: Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів

Основні питання: Інтенсивність використання пропаганди в умовах збройних конфліктів. Пропагандистський вплив за образами «свій» і «ворог» воюючими сторонами. Пропаганда ненависті на ґрунті етнічної, расової, релігійної ознак під час збройного протистояння. Використання пропаганди в Україні в умовах міжнародного збройного конфлікту.

СРС: Оцінити можливості і обмеження застосування контрпропаганди в умовах збройного конфлікту. Окреслити позитивні і негативні наслідки пропаганди, що реалізується воюючою державою.

5.2. Семінарські (практичні) заняття

Основні завдання циклу семінарських (практичних) занять:

Семінарські заняття мають за мету поглиблення теоретичних знань, отриманих на лекціях та їх закріплення на прикладах світової та української практик, формування умінь ідентифікувати пропагандистську діяльність, розуміти її значення в умовах збройних конфліктів міжнародного і неміжнародного характерів, оцінювати методи і комунікативні моделі пропаганди, прогнозувати можливості ескалації збройних конфліктів з використанням пропаганди.

Семінар	Зміст	Години
1, 2	Тема: Сутність пропаганди та її види Основні питання: Характеристики пропаганди як комунікативної технології. Типологія пропаганди. Пропаганда як інструмент політики. Пропаганда і контрпропаганда. Використання елементів пропаганди під час агітаційного процесу. Суспільні наслідки застосування пропагандистського дискурсу. СРС: Сформулювати роль пропаганди в сучасних процесах української політики.	4
3, 4	Тема: Історичні етапи розвитку пропаганди Основні питання: Використання пропаганди Н. Бонапартом. Пропаганда у період боротьби Америки за незалежність. Світова війна 1914-1918 рр. як перший приклад системного використання пропаганди. Друга світова війна – найбільш потужне пропагандистське протистояння в історії людства. Пропаганда у період «холодної війни». Інституалізація пропаганди у США у 1970-х роках. Пропаганда в епоху інформаційного суспільства. СРС: Оцінити значення британської пропаганди під час Першої світової війни на хід історичних подій.	4
5, 6	Тема: Збройні конфлікти міжнародного характеру Основні питання: Витоки і причини міжнародних збройних конфліктів. Сторони і зовнішні учасники збройного конфлікту. Етапи розгортання збройних конфліктів. Міжнародні територіальні спори. Роль дипломатії під час збройних міжнародних конфліктів. Нагорно-Карабахський конфлікт. Індо-пакистанський конфлікт. Конфлікт на корейському півострові. Венесуельско-колумбійський конфлікт. СРС: Оцінити феномен насильства у сучасному демократичному світі.	4
7, 8	Тема: Збройні конфлікти неміжнародного характеру Основні питання: Особливості збройних конфліктів неміжнародного характеру. Визнання повстанців стороною збройною протистояння. Зовнішні впливи на збройні конфлікти. Модель Кольє-Геффлера. Екстремістські і сепаратистські рухи у країнах Європи. Державні перевороти у ХХІ столітті. Громадянські війни у Африці. Регіональні конфлікти у Латинській Америці. СРС: Визначити роль політичних лідерів під час збройних конфліктів	4

	неміжнародного характеру.	
9, 10	<p>Тема: Методи політичної пропаганди</p> <p>Основні питання: Проблема теоретичного узагальнення пропагандистських методів. Перелік методів пропаганди за визначення Інституту аналізу пропаганди (Л. Дуб). Класифікація методів пропаганди К. Джонсо-Керті і Г. Копленда. Авторський підхід Дж. Брауна. «Навішування ярликів» як пропагандистський метод. Пряме і опосередковане застосування методів пропаганди у політичних процесах.</p> <p>СРС: Визначити наслідки системного впливу пропагандистських методів на установки, стереотипи і переконання громадян.</p>	4
11, 12	<p>Тема: Комунікативні моделі пропаганди</p> <p>Основні питання: Механізми передачі інформації від пропагандиста до реципієнта. Емоційна складова пропагандистського дискурсу. Органи влади як суб'єкт побудови пропагандистської моделі комунікації. Співвідношення понять «пропаганда» і «дезінформація». Потенціал пропаганди в епоху постправди. Особливості пропагандистської моделі комунікації в Інтернеті.</p> <p>СРС: Ідентифікувати символічний потенціал пропаганди для створення колективних міфів під час комунікативного процесу.</p>	4
13, 14	<p>Тема: Сучасна трансформація пропаганди</p> <p>Основні питання: Вплив глобалізації на пропагандистські процеси. Поліцентричний характер сучасної пропаганди. Деїдеологізація як чинник трансформації пропаганди. Інформаційний потік: хаотизація, дроблення і структурування. Емоційно-психологічна незахищеність людини перед пропагандистським інструментарієм. Деструктивна і конструктивна роль пропаганди у сучасних політичних процесах.</p> <p>СРС: Пояснити причини актуальності системного і ефективного застосування пропаганди у демократичному глобалізованому світі.</p>	4
15, 16	<p>Тема: Роль медіа у збройних конфліктах</p> <p>Основні питання: Інформаційні війни між державами під час збройного протистояння. Використання медіа у переговорному процесі для висвітлення позицій воюючих сторін. Незалежність і тенденційність медіа. Пропагандистський потенціал телебачення в умовах ескалації конфліктів. Мобілізація прихильників воюючих сторін через соціальні мережі.</p> <p>СРС: Оцінити вплив інформаційних телеканалів, які працюють 24/7 на процеси ескалації та деескалації збройного протистояння.</p>	4
17	<p>Тема: Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів</p> <p>Основні питання: Основні принципи пропагандистської діяльності держав, що перебувають у стані збройного конфлікту. Засади пропагандистського дискурсу в умовах збройних конфліктів неміжнародного характеру. Пропаганда, що спрямована на консолідацію воюючої групи всередині. Пропаганда, яка направлена на зовнішнього ворога воюючої групи.</p> <p>СРС: Окреслити порушення основних прав людини під час збройного конфлікту, де використовується пропаганда.</p>	2
18	Модульна контрольна робота.	2

6. Самостійна робота студента

З метою поглиблення знань студентів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової літератури з проблемних питань пропаганди і збройних конфліктів. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того студенти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи, що зазначені у лекційних і семінарських заняттях, і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою.

Відвідуваність і виконання завдань

Активна участь студента на практичних заняттях є обов'язковою і буде вимагатись. Рейтинг студента значною мірою формуватиметься за результатами його роботи на практичних (семінарських) заняттях. Немає конкретної кількості пропущених практичних занять, які потребуватимуть самостійного опрацювання студентом відповідних тем (виконання завдань) і додаткового спілкування з цього приводу з викладачем. Разом з тим, студент, який пропустив практичні заняття, може отримати низький рейтинг, який не дозволить допустити такого студента до екзамену. В такому разі теми з пропущених семінарських занять мають бути обов'язково вивчені. Контроль знань (розуміння) студента пропущених тем відбуватиметься під час спілкування з викладачем за графіком консультацій, доступним на сайті кафедри соціології, або під час перерви у навчальному занятті. Студент, який виконає відповідні завдання (відповідь на питання) отримуватиме відповідні бали до рейтингу залежно від якості відповідей (виконання завдання).

Студенти, які пропустили семінарські заняття, можуть не допустити зниження підсумкового рейтингу, своєчасно (протягом семестру) опрацювавши відповідні теми і виконавши завдання, передбачені для пропущених занять. Не треба чекати наближення заліково-екзаменаційної сесії для відповідного спілкування з викладачем. Варто це робити як тільки студент буде готовий продемонструвати свої знання і навички з пропущених тем занять.

Теми і завдання для практичних занять передбачені робочою програмою дисципліни, доступною з особистого кабінету студента в системі «Кампус» або на сайті кафедри соціології.

На лекціях та семінарських заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням. Використовувати зазначені (та інші подібні) засоби для розваги чи спілкування під час заняття не варто. Студент на семінарському занятті може використовувати підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття (або передбачених завданням).

Форми роботи

Навчальні заняття з дисципліни “Пропаганда і збройний конфлікт” проводяться у формі лекційних та семінарських занять. Лекції відбуваються у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання аудиторії щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання. В процесі занять викладач може демонструвати студентам наочні матеріали, присвячені розгортанню політичних подій.

Основною формою роботи на семінарському занятті є виступ, який поєднує комунікативні здатності студента з демонстрацією та закріпленням знань. Викладач оцінює як глибину, ширину, точність

визначень під час виступу студента, так і здатність оперативно реагувати на запитання аудиторії. Під час семінарського заняття додатково оцінюється активність студентів при формулюванні запитань, участь у дискусії, висловлювання альтернативних гіпотез. Окремі семінарські заняття передбачають підготовку презентацій студентами, що посилює репрезентативні навички і поглиблює усвідомлення теми. Модульні контрольні роботи спрямовані на виявлення знань студентів опрацьованого матеріалу. Проте, проблемний метод, що використовується під час цього виду контролю також дозволяє оцінити аналітичні здібності здобувачів вищої освіти.

Опанування дистанційних курсів

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського <https://osvita.kpi.ua/node/179>.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що він отримує за наступні види

робіт:

- 1) відповіді на семінарських заняттях;
- 2) написання модульної контрольної роботи (МКР);
- 3) екзамен.

1. Відповіді на семінарських заняттях.

Ваговий бал – 5 балів за правильну відповідь (доповнення до відповіді) на одне питання.

Максимальна кількість балів за активність на семінарських заняттях дорівнює

$G_{\text{сем}} = 5 \text{ балів} * 5 \text{ від.} = 25 \text{ балів}$ При відповіді на кожне питання студент отримує :

- «відмінно», повна відповідь (не менше 90 % потрібної інформації, якщо у відповіді студент демонструє глибоке знання матеріалу, логічно і послідовно його викладає, дає обґрунтовані висновки, вільно оперує конкретними даними, з легкістю і переконливо відповідає на поставлені питання; активна участь в занятті – 5 балів;

- «дуже добре» і «добре», достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями, відповідає на більшість з поставлених питань – 4 бали;
- «задовільно» і «достатньо», неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та значні помилки, на поставлені питання відповідає слабо, або не відповідає взагалі, доповнення до відповіді інших студентів – 3 бали.
- «незадовільно», відсутня робота на семінарі, студент виявився не готовим відповідати на поставленні питання – 0 балів.

2. Модульна контрольна робота

Ваговий бал – 24. Критерії оцінювання:

- «відмінно», повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) на всі питання модульної контрольної роботи; студент вільно орієнтується в поданому матеріалі – 21-24 балів;
- «добре», студент надав відповіді на 75% питань модульної контрольної роботи; відповіді на всі питання контрольної потребують уточнень – 18-20 балів;
- «задовільно», студент надав відповіді на 60% питань модульної контрольної роботи; відповіді потребують суттєвих уточнень, недостатнє володіння матеріалом – 14-17 балів;
- «незадовільно», відповідь не відповідає вимогам на 5 балів, студент не орієнтується в матеріалі, вкрай обмежена відповідь – 0-13 балів.

3. Екзамен.

Ваговий бал – 51.

Екзамен проводиться усно, на екзамен виноситься 3 запитання. Кожне питання оцінюється у 17 балів відповідно до системи оцінювання:

- “відмінно”, повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 22-24 балів;
- “добре”, достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації, або незначні неточності) – 18-21 балів;
- “задовільно”, неповна відповідь (не менше 65% потрібної інформації та деякі помилки) – 16-17 балів;
- «достатньо», неповна відповідь, суттєві помилки (не менше 60% потрібної інформації) – 14-15 балів;
- “незадовільно”, незадовільна відповідь – 0-13 бали.

Заохочувальні бали (не більше 10 балів за усі види робіт):

- за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, «Днях науки ФСП», конкурсах студентських робіт, публікації);
- участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Порядок проведення атестаційного і екзаменаційного контролю

На першій атестації студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг складає 15 і більше балів. На другій атестації студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг складає 30 і більше балів.

Необхідною умовою допуску до екзамену є зарахування усіх завдань на семінарах та МКР.

Для складання атестації з дисципліни кожен викладач використовує відомість у Системі «Кампус», в яку заносяться нараховані бали за всі види виконаних студентом аудиторних та самостійних завдань (семінарські заняття, експрес-контроль). Рейтингові бали заносяться у відомості поточного контролю, рубіжного контролю (1-а, 2-а атестації) та екзамену.

У випадку, якщо цей показник не відповідає вимогам, в атестаційній відомості виставляється «не атестований».

Допуск до екзамену має місце за значення $Re > 30$ балів. При отриманні менше ніж 30 балів студент має виконати додаткову роботу у формі написання та захисту письмової роботи (есе) із заданої викладачем теми.

Поточний контроль: експрес-опитування, опитування за темою заняття, МКР.

Календарний контроль: провадиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.

Семестровий контроль: екзамен

Умови допуску до семестрового контролю: семестровий рейтинг більше 30 балів.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації студентам

Готуючись до практичного заняття студент має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, бажано ознайомитись з додатковими ресурсами в мережі. При виникненні питань, виявленні незрозумілої інформації необхідно обов'язково обговорити їх з викладачем. На семінарському занятті студент не повинен залишатись пасивним спостерігачем, а активно включатись у обговорення питання. Якщо ж студент не ознайомився з навчальним матеріалом, йому варто уважніше слухати виступаючих, і завдяки отриманій інформації намагатись компенсувати недоліки підготовки до заняття.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено к.політ.н., доц. Багінським Андрієм Владиславовичем.

Ухвалено кафедрою соціології (протокол №12 від 24.05.2024)

Погоджено Методичною комісією факультету (протокол № 9 від 26.06.2024)

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Маніпулятивний і інформаційний аспекти пропаганди.
2. Взаємозв'язок пропаганди і ідеології.
3. Розмежування пропаганди, PR та реклами.
4. Пропагандистське протистояння нацистської і комуністичної ідеологій у період Другої світової війни.
5. Співвідношення понять «збройний конфлікт» і «війна».
6. Конфліктний потенціал міжнародних відносин.
7. Територіальна експансія.
8. Збройна ескалація: причини і наслідки.
9. Особливості державних переворотів.
10. Громадянська війна.
11. Незаконні збройні формування і центральний уряд.
12. Сепаратизм і право народів на самовизначення.
13. Екстремізм: сутність і характеристика.
14. Універсальні методи пропаганди.
15. Специфічні методи пропаганди.
16. Проектування схеми комунікативного акту Г. Лассуелла на пропагандистський акт.
17. Застосування трансакційної моделі Т. Ньюкомба до пропагандистського процесу.
18. Вплив плюралізму політичних поглядів на зміну характеру пропаганди.
19. Нестатусні суб'єкти пропаганди в епоху інформаційного суспільства.
20. Соціальні мережі як ефективні майданчики реалізації пропагандистського дискурсу.
21. Пропагандистський потенціал редакційної політики медіа.
22. Захист інформаційних ресурсів держави у збройному протистоянні.
23. Інтенсивність використання пропаганди в умовах збройних конфліктів.
24. Використання пропаганди в Україні в умовах міжнародного збройного конфлікту.
25. Пропаганда як засіб агресії росії проти України.

ПИТАННЯ ДО ЕКЗАМЕНУ

1. Визначення пропаганди та основні підходи до її розуміння.
2. Маніпулятивний та інформаційний аспекти пропаганди.
3. Взаємозв'язок пропаганди та ідеології.
4. Відмінності між пропагандою, PR і рекламою.
5. Робота зі стереотипами, переконаннями та установками громадян у пропагандистському дискурсі.
6. Конфліктний потенціал пропаганди.
7. Можливості обмеження впливу пропаганди на свідомість громадян.
8. Причини негативної оцінки феномену пропаганди у суспільстві.
9. Теоретичне осмислення явища пропаганди.
10. Розвиток пропаганди як способу масової комунікації.
11. Формування основ пропагандистських практик у XVII – початку XX століття.
12. Системне застосування пропаганди у 1914-1945 роках.
13. Пропагандистське протистояння нацистської та комуністичної ідеологій у період Другої світової війни.
14. Аналіз пропаганди в політичних процесах у 1945 – 1980-х роках.
15. Радикальна трансформація пропаганди з 1980-х років до сьогодення.
16. Удосконалення пропагандистських практик у історичному аспекті.
17. Причини актуальності пропаганди на сучасному етапі.
18. Відмінності між поняттями «збройний конфлікт» і «війна».
19. Конфліктний потенціал міжнародних відносин.
20. Класифікація збройних конфліктів.
21. Політична мобілізація та її значення у збройних конфліктах.
22. Женевські конвенції 1949 року та їх роль у регулюванні збройних конфліктів.
23. Вплив регіональних збройних конфліктів на міжнародні відносини.
24. Поляризованість суспільства як чинник збройного конфлікту неміжнародного характеру.
25. Роль армії у державних переворотях.
26. Особливості громадянських війн та їх наслідки.
27. Сепаратизм і право народів на самовизначення.
28. Методи політичної пропаганди та їх практичне застосування.
29. Найбільш ефективні методи пропаганди на сучасному етапі.
30. Сучасна трансформація пропаганди: причини та наслідки.